

· ρ. 31. Βισαλτία. Ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας
Ἡμετέρας (συμφ. ἐκκλησίας) ἐκκλησίας Βισαλτίας,
τὸ ὅτι οὗτοι ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

(3) πρὸς Cousinier I ρ. 170.

(4) πρὸς. ἐκ τῆς VII 331, 36... ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας
Βισαλτίας ἡμετέρας πόλεως Ἡμετέρας ἐκκλησίας
ἐκκλησίας. ὁ δὲ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

· ρ. 32. Ὑπὲρ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας πόλεως τῆς ἡμετέρας πόλεως.

Βισαλτίας ὑπὲρ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας πόλεως τῆς ἡμετέρας πόλεως
ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας πόλεως τῆς ἡμετέρας πόλεως
ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας πόλεως τῆς ἡμετέρας πόλεως
ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας πόλεως τῆς ἡμετέρας πόλεως

οἱ Βισαλταὶ λαὸς ἱεραιὶ ὡς μαρ-
τυρεῖ ὁ Σπράβαν (VII 311, 361) ἐπηγοῦν
καὶ ἄλλους λαοὺς ὑπὸ τὸ ὕψος τῶν,
ὅπως τοὺς Κρησιώταις (πρὸς ἀντ. ρ. 31)
καὶ τοὺς Ἡδωρᾶς ἐπεξέτειναν τὴν ἀρχὴν

2. οἱ Ἡδωρᾶς, Ἡδωρᾶς, Ἡδωρᾶς, Ἡδωρᾶς πολυμυῖος
λαὸς κατέκρινεν εἰς τὸ κατὰ μέρος τοῦ Σπρυ-
ῶνος ποταμοῦ. Αἱ Ἐννία ὁδοί, ὅπου οἱ Ἡδω-
ρᾶς τὸ 437 π.χ. ἔδωκαν τὴν ἀμνηστίαν,
ἀπῆλθον εἰς τὴν χώραν τῶν Ἡδωρᾶς πρὸς
Ροπαρτάρου (ε. 11. ε. 1). Μωδῆος βασιλεὺς τῶν
Ἡδωρᾶς ἀναγίρεται ὁ Λουδοῦγος (Σοφοῦς.
Ἀντιγ. 956. Λουδοῦγος. 419). ὅπως ἐκτελεῖται ἀντίπερ
οἱ Ἡδωρᾶς ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν Μαυρινοῦν καὶ
τῆς ἐκκλησίας χώρας, ὅπως ἐκτελεῖται μὲς μὲς
πληροφῶν ὁ Βουνοῦδος (II 93, 41) ἡδωρ καὶ γὰρ

Παπαδόπουλος, Μανδρινί
Πολίτης καὶ τῆς ἐκκλησίας
Ἀλεξάνδρος Α' Τυχεῖς Α'
Βισαλτίας (τυπογραφία ἐκ
νικητοῦ 1936)

Παράθεσις

τὸν δὲ πρῶτον ἐν τῇ ἐκείνῃ τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ
 ἀναγράφεται ὡς ἐξ ἑκείνου τοῦ ἁγίου Ἑρμῆος
 ὁμοιωμένης 39 καὶ ἡ ἀποδοὺς διὰ τῆς οἱ ἡδονῆς
 ἐκτελεσθῆναι ἐν τοῖς βίοτοις τοῦτο αἰνῶς ὁμοῖον
 καὶ ἑξουσιάζειν καὶ ἐκ τοῦ τοῦ Σαπφύρου
 (VII 329, 11), ὁ ὅστις πρῶτος ἀναγγεῖ μάλιστα βίω-
 στας καὶ ἡδονῆς ἡμέρας 39, 26... ἡ μὲν τοῦ
 θαλαττῆς καὶ τοῖς μὲν δαίτων τοσούτοις ὁδοῦται
 ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων γὰρ ἐν Μανῶ καὶ ἡδονῆς καὶ βίωσις, ἐν τοῖς ἐκείνοις
 δαίτων διαβαίνει... ἐν τῇ μὲν ἐκείνῃ ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἡ δὲ τῶν
 κτηνῶν καὶ βίωσις ἐν τῇ κατὰ φύσιν
 ἡ δὲ.

ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων γὰρ ἐν Μανῶ
 δαίτων διαβαίνει... ἐν τῇ μὲν ἐκείνῃ
 ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἡ δὲ τῶν
 κτηνῶν καὶ βίωσις ἐν τῇ κατὰ φύσιν
 ἡ δὲ.

AKA

ἀπὸ τοῦ Χαλκιδεύου, ὅς ἐστιν ἀνὰ τὴν λείψανον αὐτῶν
μετὰ Κρησταναίου ἢ Ἡδάνου διαβιβάζει (φωτ.
ἀντ. σ. 31), καὶ ἡ ζεύσαν τὴν Νέαν αὐτῶν, ὅπου
οἰκῶντες εἴσμεν, τοὺς ἐναντιὰ ὁ Λίβιος.

Ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐξουσίας μᾶς παραδίδει
ὁ Λίβιος συνταγματικῶς μὴ ἀλλήν τὸν λαόν
τοῦ Παμφυλίου, ἀναγκαστοὺς περὶ ἐκλογῶν,
εἰς τὸν αὐτὸν ἔχον ἑμεῖς οἱ Βισαλταί μὴ
τοὺς παλαιωτέρους τῆς ἱεραιῶνς Καυδίας
μᾶς ἰάνειν καὶ πιστεύοντες ὅτι οἱ Βισαλταί
ἀνέστησαν τὸ ἰσχυρότερον αὐτῶν κατὰ τὰς
ἀρχὰς τοῦ δυνάμει αὐτοῦ ἀπὸ ὅλα τὰ ἰαυδῶν
αὐτοῦ, περὶ ὧν ἐστὶν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ.

σ. 33 Κατωτέρω γάρ ἐστιν πλεονεχέστερον προσπι-
πτικῶν ἐπὶ ἐπὶ τῶν γαλαταίων ἐν ὧν
ἐν τῇ οἱ Βισαλταί ἀνέστησαν κρατικῶν
οὐκ ἀνέστησαν. Ἡ ἀγάπη τῶν δὲ πρὸς τὴν
ἐλευθερίαν τοῦ Ἡρόδοτου (VIII 116) μόνον ὁ
βασιλεὺς τῶν Βισαλτῶν... γὰρ τί τῆς
Κρησταναίου δὲν ἰδίᾳ τοῖς καὶ ἐνοταρῶν εἰς
τὸν Ξέρξην, ἀλλὰ κατέστησαν εἰς τὸ ἔργον
ῥοδῶν. Ἐμμένοντες δὲ ἐμμένοντες τοῖς νότοις
τοῖς, οἱ ὅσοι ἐπὶ τῶν ἐναντίων τῇ δολιχείᾳ

(ὁ δὲ ἐν τῇ κατὰ τὴν ἐλευθερίαν
καὶ τὴν ἐλευθερίαν κατὰ τὴν ἐλευθερίαν
κατὰ τὴν ἐλευθερίαν κατὰ τὴν ἐλευθερίαν)

τῷ βασιλεὺς καὶ ἡγεμόνιστος τὸν
πύρον βασιλεία.

Ὁ Ἡρόδοτος δὲν μᾶς δίδωσι τὸ
ὄνομα τοῦ βασιλέως τούτου. Δὲν ἤπτον
νόμισμα ἀναγόμενον εἰς τὸ ἔτος 500-480
π. Χ. καὶ φέρει τὴν ἑσφραγὴν [ΛΙ] ΟΣΣΑΙΟ
μᾶς ἄξι ἐκ τῆς ἐνδείξεως ὅτι πρᾶγματι ἴδω
περὶ τοῦ βασιλέως τούτου τὸν βασιλεὺς ἀρσίου.
μνησθῆναι.

4. Ἀνδρῶν.

1. Tröbs. Hec. s. 179, Macdonalds Catal. of. Grec.
Coins in the Hanting Collection (1899) s. 267 and
ἐπεὶ Ἐλβεργίου s. 109, 114 Cassin. s. 178